

Завинаги изцяло твоя – както Мария

На 16 юли, празник на Пресвета Богородица Кармилска, сестра Кристина на Пресветото Сърце Исусово и на Пренепорочното Сърце Мариино от манастира на сестрите кармитки в София се посвети завинаги на Бога чрез полагането на тържествени вечни обети. Това е точно денят, когато в родния ѝ край – Украйна, се чества Мукачевската чудотворна икона на Света Богородица.

Пресвета Богородица! Кой може да изброи щедрите ѝ благодеяния към всички, които прибягват към нея? Тя пожела сестра Кристина (Олена) да стане нейна избрана дъщеря, да ѝ служи и да ѝ подражава, скрита в тишината и усамотението на Кармила. Тя пожела да я вземе под своята нежна майчинска закрила, да я облече в своята дреха и да ѝ бъде по този начин Майка, Сестра, Покровителка и Царица. Тя я доведе в България, за да открие сестра Кристина тук, сред този народ, своето ново семейство в Христос и да се моли и жертва и за него.

Въпросите, задавани от владиката на сестрата при церемонията за полагане на вечните обети, подсказват тайната на едно такова звание: „Скъпа сестро, чрез кръщението си ти си вече умряла за греха и посветена на Бога: искаш ли чрез тържествено даване на обети да задълбочиш това посветяване? Христос и Неговата

майка избраха за себе си живота на целомъдрие, послушание и бедност: искаш ли и ти, с Божията помощ, да направиш този избор завинаги? Искаш ли да се стремиш с всичките си сили към съвършената любов към Бог и ближния, следвайки вярно Евангелието, съгласно Правилото и Устава на вашия орден? Искаш ли със силата на Светия Дух да отдадеш щедро целия си живот в служба на Божия народ? В тишина и усамотение, в ревностна молитва и радостно покаяние, в скрита работа и в служба на другите искаш ли, заедно с Дева Мария, да направиш Бог да бъде единствената твоя грижа?“. И ако след всеки от тези въпроси в храма прозвуча едно силно и решително: „Да, искам“, то е, защото самият Свети Дух подтиква призованата душа да поеме напълно доброволно и съзнателно по този път, който Бог ѝ посочва. Да, заедно с Дева Мария сестра Кристина ще може ден след ден да избира Бог да бъде единствената ѝ грижа и занимание. Бог и Неговите намерения, Бог и Неговата слава, Бог и спасението на душите.

В тази юлска събота, освежена от дългоочаквания дъжд, се събраха в Кармил „Свети Дух“ много вярващи, за да съпроводят сестра Кристина по този път, водещ към върха на Планината, към единението със самия Бог. Церемонията на тържествените обети беше председателствана от монс. Христо Прошков, апостолически екзарх на католиците от източен обред. В тържеството взе участие Негово Превъзходителство Анселмо Гуидо Пекорари, апостолически нунций в България. От името на мукачевския епископ монс. Милан Шашик пристигнаха от Украйна отците Тарас Лоска, Юрий Довганинец и Сергей Слободнянюк, който 14 години е бил енорийски свещеник в родното село на сестра Кристина. На тържествената литургия съслужиха и отците кармилити отец Бернардин Висмег и отец Йоан Хаджиев. От отците салезиани от Стара Загора дойде отец Георги Свобода. Отците възкресенци бяха представени от отец Роман Котевич, отец Михал Шлахцяк и отец Луциан Бартковяк, а отците успенци – от отец Даниел Жилие. От Белене пристигна с група младежи отец Паоло Кортези, пасионист. Присъстваха и отец Петко Вълков, енорийски свещеник в Ново Делчево, отец Кшищоф Ожадович, капуцин, братя кармилити от Хърватия, сестри евхаристинки, сестри на Майка Тереза от Калкута, сестри францисканки от град Раковски, сестри жозефинки, членове на мирските кармилски и доминикански ордени, както и много вярващи и приятели на Кармила.

Светата литургия започна с украинската песен към Дева Мария „Прославимо Маму“, докато около светия олтар се нареждаха всички свещенослужители. В сърцата ни настъпи дълбоко вълнение: колко много свещеници, дошли да бъдат

свидетели на този решаващ момент в живота на една душа, която иска да се посвети завинаги на Бога, като според кармилското си призвание се моли и жертва по особен начин именно за свещениците. Да, с право те дойдоха, за да я подкрепят в това начинание. След малкия вход с Евангелието и изпяването на празничните тропари настъпи моментът за самата церемония на посветяването на сестра Кристина. След въпросите, задавани ѝ от нашия епископ, последва голяма молитва на прошение и застъпничество, отправена към всички светци, през време на която сестра Кристина се простря на земята в знак на пълното ѝ умиране за света и цялостното ѝ предаване на Бога. След това, коленичила пред настоятелката на общността Мария Тереза, тя произнесе формулата на обетите, подписа я и я предаде на монс. Христо, за да бъде сложена на олтара като видим знак на поднасянето на живота, присъединено към жертвата на Христос. Последва дългата молитва на посветяване, четена от владиката над коленичилата пред него обетничка. Молитвата приключи с думите, насочени към Вечния Отец: „И сега, Отче, ние те молим: вложи в сърцето на Своята дъщеря огъня на Светия Дух, за да разпали в нея вдъхновеното от Него намерение за живот. Нека ярката светлина от нейното кръщение да блести в живота ѝ. Нека посветяването ѝ направи да нараства любовта ѝ към Теб. Нека нищо никога не я раздели от Христос – неин единствен Жених. Нека има безгранична отдаденост към Църквата, своя Майка; нека бъде за всички хора знак на Божията любов и свидетелка на Царството, което идва. Господи, Свети Отче, в Твоето милосърдие води я и бди над стъпките ѝ. В деня, в който Те срещне, нека не се бои от думите на Съдията, но да чуе гласа на Жениха, Който я кани да сподели радостта Му. Защото Твоя е властта и царството, и силата, и славата – Отец, Син и Свети Дух – сега и всякога и във вечни векове. Амин.“

Като знак на окончателното посветяване сестра Кристина получи черното було и разпятието, което отсега нататък тя ще носи до сърцето си. Дълбоко и вълнуващо звучаха думите на песента: „Облечете се в ризата на спасението, препашете се с пояса на целомъдрието, приемете знамето на кръста, краката на ума въоръжете с оръжията на въздържанието и ще намерите покой за душите си“. „С радост ще се радвам в Господа, душата ми ще се развесели в моя Бог: защото Той ме облече в спасителна одежда, надяна ми дреха на правда, като на младоженец възложи венец и като невеста с накит накичи.“

Литургията продължи, като се молихме за пълнота на благодати за сестра Кристина, както и за нейния баща Иван и за упокоение душата на майка ѝ Мария,

която – според думите на проповедника монс. Христо – от небето се радва и присъства на този тържествен момент.

В края на тържеството Негово Превъзходителство монс. Анселмо Гуидо Пекорари поздрави сестра Кристина и ѝ подари молитвата на папа Франциск към св. Тереза на Младенеца Исус, под чието покровителство е поставен и Кармил „Свети Дух“ в София. Съвпадение ли? Или деликатен знак на любов и духовно присъствие от страна на Малката св. Тереза?

Тържеството приключи с благослова на нунция от името на Светия отец папата и раздаване на иконички за спомен от този паметен ден.

На многая лета, сестра Кристина! Нека радостите и изпитанията, които ще срещнеш, не изтрият никога белега от преживяното в този ден.

Кармил „Свети Дух“
(източник: в-к *Истина-Veritas*, бр. 8 от 2016 г.)